

Predmet: Idriz Gashi zvani Galani

Okružni sud u Peći/Pejë

Broj predmeta: K.br. 6/06

Broj optužnice: Kt.br. 36/06

Optužnica podignuta: 8.02.2007.

Tužilaštvo: Robert Dean, međunarodni tužilac

Krivična dela:

- ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZJ

Optuženi: Idriz Gashi

Branilac: advokat Zeqir Berthuna

Sudsko veće: međunarodni sudija Vinod Boollel, predsednik Veća
međunarodni sudija Hajnalka Karpati, članica Veća
domaći sudija Sudan Gorani, član Veća

Oštećeni: Shaban Balaj

Posmatrači: FHP Kosovo, OSCE, predstavnici medija

Pretpretresni postupak: 23.03.2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Sednica za potvrđivanje optužnice

Sednicom je rukovodila sudija za potvrđivanje optužnice Lolita Dumalo. Optužnicu je zastupao međunarodni tužilac Rober Dean. Sednici je, pored osumnjičenog Idriza Gašija [Idriz Gashi] i njegovog branioca, prisustvovao oštećeni Šaban [Shaban] Balaj, brat pokojne Sanije Balaj.

Sudija je proverila da li su obe strane ispunile obavezu u vezi s obelodanjivanjem dokaza. Branilac osumnjičenog je prigovorio jer od tužioca nije primio rešenje o sprovođenju istrage, dok su mu ostali materijalni dokazi dostavljeni.

Branilac je istakao da će imena svedoka i predlog materijalnih dokaza tužiocu dostaviti na glavnom pretresu, iako je prema članu 308. PZKPK to bio dužan da učini najkasnije na sednici za potvrđivanje optužnice. Takođe, branilac je prigovarao načinu ispitivanja svedoka u prethodnom postupku jer ispitivanju svedoka nije prisustvovao i nije imao mogućnosti da im postavlja pitanja. Prema članu 237. PZKPK javni tužilac može da odluči da pozove okrivljenog i njegovog branioca da budu prisutni u toku ispitivanja svedoka, ali to nije obavezan da učini.

Optuženi je istakao da nema potrebe za čitanjem optužnice, iako je prema članu 314. PZKPK tužilac obavezan da na ovaj sednici optužnicu pročita. Optuženi se izjasnio da je razumeo optužnicu i da se ne oseća krivim. Objasnio je da je postao član OVK u

Švedskoj 1994. godine, a da je na Kosovo/Kosovë došao u oktobru 1998. godine. Zbog zdravstvenih problema napustio je Kosovo/Kosovë početkom marta 1999. godine. Iz ovog proizlazi da u vreme izvršenja krivičnog dela nije bio na Kosovu, tako da isto nije mogao da izvrši. Oštećenom je izrazio saučešće. Rekao da je ubica Mate Krasnići [Krasniqi] i da je to učinio zbog novca i zato što je pokojna Sanija navodno bila špijun.

Sudija je dao mogućnost oštećenom da dà izjavu, što je oštećeni odbio.

Glavni pretres: 9. maj 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Glavni pretres je počeo čitanjen optužnice.

Optužnica

Optužba tereti optuženog Gašija da je kao pripadnik OVK, u vreme oružanih sukoba na Kosovu/Kosovë u avgustu 1998. godine, zajedno s Avnijem Krasnićijem [Avni Krasniqi] sproveo Saniju Balaj u šumu zvanu *Lugu i Isufi*, gde ju je ubio zbog saradnje sa srpskim snagama, čime je izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZJ.

Saslušanje svedoka-oštećenog Šabana Balaja [Shaban Balaj]

Svedok je u avgustu 1998. godine živeo je u selu Streoc/Strelc sa suprugom, decom i sestrom Sanijom. Dana 12. avgusta 1998. godine Sanija je želela da ode do Peći/Pejë da kupi bežični telefon. Između 08:00 i 08:30 časova u njihovu kuću su došli rođaci Hamdija i Hazir Balaj. Zamolio ih je da je autom odvezu do grada i oni su pristali, iako je u tom periodu bilo opasno putovati. Na kontrolnom punktu, kod sela Barane/Baran, zaustavili su ih pripadnici OVK i zadržali Saniju. Hamdija i Hazir su ga oko 16:30 časova obavestili šta se dogodilo. Odmah je otišao u štab OVK u selu Barane/Baran i tamo je saznao da je Saniju saslušao Cuf Krasnići [Cuf Krasniqi], nakon čega ju je preuzeo Met Krasnići i odveo je u selo Glođane/Gllogjan. Istog dana je sreo Meta Krasnićija na benzinskoj pumpi u selu Vranovac/Vranoc i tada mu je Met potvrdio da se Sanije nalazi u štabu OVK u selu Glođane/Gllogjan. Sledećeg dana je uspeo da stupi u kontakt sa Cufom Krasnićijem, i on mu je rekao da je saslušao njegovu sestru i da je tom prilikom kod nje našao 3000 nemačkih maraka, koje joj je odmah vratio i pitao je da li joj treba pratnja; ona mu je rekla da joj ne treba pa je on otišao i ne zna šta se dalje desilo. Sledećeg dana otišao je u Glavni štab OVK i tamo sreo komandanta Tahira Zemaja. Komandant je naredio Fadilu Nimaniju [Fadil Himani] i Hisenu Gašiju [Hysen Gashi] da otkriju šta se desilo. Nakon šest dana su ga obavestili da je Sanije ubijena na mestu zvanom *Lugu i Isufit*, u blizini sela Mali Vranovac/Vranoc i Vogël. Otišao je tamo i našao neke papiriće, tragove krvi i jednu raku, dugu dva metra i duboku pola metra, u kojoj nije bilo tela. Telo nikada nije pronađeno.

Sanija nikada nije imala kontakata sa Srbima.

Svedok ne poznaje optuženog i nije mu poznato da je bio uključen u ubistvo njegove sestre.

Saslušanje svedoka Hazira Balaja [Hazir Balaj]

Svedok je rođak ubijene Sanije Balaj i oštećenog Šabana Balaja. Jednog jutra u avgustu 1998. godine je zajedno s bratom Hamdijom svratio autom kod rođaka u selo Streoc/Strelc. Planirali su da svog malog rođaka Defrima Balaja odvedu u selo Rosulje/Rosulë, pa je Šaban predložio da povezu i Saniju, koja je htela da ode do Peći/Pejë. Na kontrolnom punktu u selu Barane/Baran zaustavila ih je grupa vojnika u maskirnim i crnim uniformama, među kojima je prepoznao Avnija Krasnićija, Vesela Dizdarija i Meta Krasnićija. Izveli su Saniju iz auta i rekli da treba da razgovaraju s njom. Hamdiji su dozvolili da pođe s njom. Nakon petnaestak minuta Hamdija se vratio i predložio da odvezu malog rođaka do Rosulja/Rosulë, i da se posle vrate po Saniju. Kada su se vratili po nju rečeno im je da su je odveli u štab OVK u njenom selu, a u štabu u selu Barane/Baran obavestili su ih da će je oni vratiti kući. Istog dana su obavestili Šabana šta se desilo. Sa Šabanom su otišli ponovo do štaba i tamo im je Gani Đukaj [Gjukaj] rekao da nema nikakvu informaciju o njoj. Otišli su dalje do kuće Vesela Dizdarija, ali i on je rekao da ne zna ništa i da je najbolje da odu do štaba u selu Glođane/Gllogjan. Ni tamo ništa nisu saznali. Nikada je više nisu videli.

Saslušanje svedoka Hamdije Balaja [Hamdi Balaj]

Svedok je rođak ubijene Sanije Balaj. Dana 12. avgusta 1998. godine je zajedno sa bratom Hazirom otišao kod rođaka Šabana Balaja u selu Streoc/Strelc. Šaban ih je zamolio da povezu njegovu sestru Saniju, koja je želela da ide u Peć/Pejë. Trebalo je da nabavi hranu za porodicu i ponela je 3000 nemačkih maraka. Na putu u selu Barane/Baran, u blizini mesta gde su se nalazile vojne barake, zaustavili su ih vojnici u crnim i maskirnim uniformama, među kojima je prepoznao Meta Krasnićija. Zamolio ga je da ih ne zadržava dugo jer je trebalo da stignu do Rosulja/Rosulë u određeno vreme. Met je rekao da ima jedno pitanje za Saniju. Met, Sanije i svedok krenuli su prema vojnim barakama, i tu su mu rekli da ona ne može da nastavi put pre nego što bude saslušana a da on može da ide. Ušao je u prostoriju gde su je uveli i tamo je video Meta Krasnićija, Vesela Dizdarija, Avniju Krasnićija i jednog oficira, za koga je kasnije saznao da se zove Cuf Krasnići. Oficir mu je rekao će Saniju saslušati i da može da dođe po nju za pola sata. Naredili su mu da napusti prostoriju. Kada su se vratili iz Rosulja/Rosulë, vojnici su im rekli da ona više nije tu nego da je odvedena u štab OVK u njenom selu. Obavestili su Šabana o događaju i zajedno krenuli da je traže po štabovima OVK, ali bezuspešno. Petog ili šestog dana nakon događaja, otišli su kod Meta Krasnićija i on im je rekao da je Saniju odveo vojnik s nadimkom Galani. Nikada je više nisu videli.

Nikada nije čuo da je Sanija imala kontakata sa Srbima.

Svedok ne poznaje optuženog.

Predlog tužioca

Tužilac je predložio da se kao dokaz prihvate izjave svedoka Šabana Balaja od 28.09.2006, svedoka Hazira Balaja od 21.10.2002. i 26.04.2005. i svedoka Hamdije Balaja od 21.10.2002. i 26.04.2005. godine, koje su dali u istrazi.

Komentar:

Početak glavnog pretresa izazvao je veliko interesovanje u javnosti, suđenju je prisustvovalo preko 40 osoba, članova porodice optuženog i oštećenog, koji su sedeli podeljeni. Obezbeđenje je bilo pojačano.

Glavni pretres: 10. maj 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje svedoka Cufa Krasnićija [Cuf Krasniqi]

Svedok je 1982. godine završio policijsku akademiju i do 1990. je radio kao policajac. U toku 1999. postao je pripadnik KPS-a, dok se OVK pridružio odmah nakon osnivanja [1993. godine]. U avgustu 1998. se kao komandant operative nalazio na području sela Barane/Baran. Seća se da je 12.08.1998. godine u seosku školu, gde je bila smeštena vojna policija, dovedena jedna mlada devojka koju je trebalo da ispita. Bila je to Sanija Balaj, za koju se sumnjalo da je saradivala sa Srbima. Poznavao ju je iz viđenja, ali tada nije znao njeno ime. U njenoj tašni pronašli su notes u kojim je bilo srpskih imena. Razgovoru je prisustvovalo još jedno lice u crnozelenoj maskirnoj uniformi, kasnije je saznao da mu je nadimak Galani, kao i dvojica pripadnika OVK, Avni i Ibro Krasnići. Utvrdio je njene lične podatke, pitao je gde ide i da li saraduje sa Srbima. Rekla mu je da krenula do sela Rosulje/Rosulë jer ju tamo čeka tetka da zajedno odu do Peći/Pejë. Galani nije postavljao pitanja, niti ometao razgovor dok su Avni i Ibro često prekivali razgovor i govorili da devojka ne govori istinu. Optuživali su je da saraduje sa Srbima. Zbog njihovih upadica i smetnji razgovor je nastavio samo u pristustvu jednog vojnika. Na kraju razgovora je rekao devojci da ne ide za Peć/Pejë, već da uzme dozvolu za slobodno kretanje i da se vrati u svoje selo. Takođe, rekao je da će se u slučaju potrebe javiti njenoj porodici. Predložio joj je da je neko od pripadnika OVK odveze kući, ali je ona to odbila. Nakon toga Sanija je u pratnji dva vojnika, jedan je bio Avni Krasnići, izašla iz škole, video je kada su ušli u jedan crveni *golf*, a on je nastavio sa svojim dnevnim obavezama.

Sledećeg dana je kod njega došao Šaban Balaj i obavestio ga da se njegova sestra nije vratila kući. Prepričao mu je razgovor s njom i rekao mu da ne zna gde su je vojnici odveli. Po nalogu komandanta Tahira Zemaja pokrenuta je istraga povodom nestanka Sanije Balaj i on je saslušan. Što se tiče lica koja su povezana s ovim događajem, Fadil Nimani je umro 2002. godine za vreme konflikta u Makedoniji, Tahir Zemaj je ubijen 4. januara 2003. godine u Peći/Peje, Met Krasnići je ubijen avgusta 1999. godine u Peći/Peje dok je Dine Krasnići živ.

Glavni pretres: 16. maj 2007.

Posmatrač FHP Kosovo nije pratio suđenje

Glavni pretres: 17. maj 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje svedoka Ahmeta Ukaja [Ahmet Ukaj]

Svedok je u martu 1998. postao pripadnik OVK. Dana 12. avgusta 1998. godine video je kada je Sanija Balaj ušla u osnovnu školu u selu Barane/Baran, gde se nalazio štab OVK. Tog dana je dežurao i kada mu je istekla smena oko 16:00 časova otišao je u selo Vranovac/Vranoc. Za vreme dok je bio na dežurstvu nije video optuženog niti je čuo šta se desilo sa Sanijom Balaj. Vrativši se u Vranoc, zajedno Zimerom Hasanajem [Zymer Hasanaj], Hisenom Ukajem [Hysen Ukaj] i Sokolom Toljajem [Sokol Tolaj], odlučio je da ode do reke Bistrice, gde su bile smeštene izbeglice. Zimer Hasanaj mu je preneo da mu je sin rekao da je tog dana video da su dva muškarca odvela jednu ženu u šumu i da je nakon toga čuo pucnje. Odmah su se podelili u grupe i krenuli prema mestu zvanom *Isufova dolina/Lugu i Isufit* odakle je dečak čuo pucnjavu. Svedok je bio u grupi sa Zimerom, njegovim sinom Durimom i Hisenom Ukajem. Dok su pretraživali dolinu, između 17:30 i 18:00 časova, čuo je naredbu *stoj, ne mrdaj!* i repetiranje oružja. Video je da osoba koju je poznao s nadimkom Galan [optuženi Gashi] razgovara sa Zimerom i Hisenom. Čuo je kada je Galan rekao *ja sam je ubio*. Primetio je da je držao *kalašnjikov*. Pokazao im je mali notes i počeo da čita neka srpska imena. Naredio je da Zimer i Durim odu a da svedok i Hisen ostanu. Tada je video da je Avni Krasnići već iskopao raku u šumarku, oko pet metara odatle. Galan mu je rekao da pomogne Avniju da spuste ženski leš u raku. Na njenim grudima je video krv. Imala je haljinu sa tufnicama i setio se da ju je tog dana video u štabu. Kada su završili sa sahranjivanjem vratili su se zajedno u selo Barane/Baran,

Saslušanje svedoka Hisena Ukaja [Hysen Ukaj]

Svedok je postao pripadnik OVK u toku leta 1998. godine. Dana 12. avgusta bio je na dežurstvu zajedno s Ahmetom Ukajem kod osnovne škole u selu Barane/Baran, gde je bio štab OVK, sve do 14:00 časova. Dok su dežurali video je da Sanija Balaj ulazi u štab. Ne zna ko ju je doveo, ali zna da ju je ispitivala osoba po imenu Cuf Krasnići. Ne zna kako je i sa kim izašla iz štaba. Kasnije u toku dana, između 16:00 i 17:00 časova, otišao je zajedno s Ahmetom Ukajem, Zimerom i Durimom Hasanajem i još nekim muškarcima do Isufove doline, nakon što im je Zimer saopštio da mu je sin Durim rekao da je na toj lokaciji čuo pucnje. Penjući se uz brdo čuo je naredbu *stoj!* Bio je to Galan koji je naredio Ahmetu da ode do šumarka da Avniji Krasnićiju nešto pomogne. Posle deset do petnaest minuta Ahmet i Avni su se pojavili iz šumarka. Galan je rekao da je on ubio devojkicu Saniju Balaj zbog saradnje sa Srbima. Imao je nekakav notes u kome su bila imena nekih Srba. Otišli su odatle i nakon toga se svedok više nije vraćao na to mesto.

Saslušanje svedoka Zimera Hasanaja [Zymer Hasanaj]

Svedok se seća da je 12. avgusta 1998. došao kući oko 18:0 časova i da mu je supruga rekla da je njihov osmogodišnji sin Durim jako uznemiren jer je čuo pucnje dok je čuvao

stoku u dolini. Odmah je otišao do prijatelja Ahmeta i Hisena i ispričao im šta mu je supruga rekla. Sin mu je ispričao da je pucnje čuo oko 12:00 časova kod Isufove doline. Otišli su do Isufove doline da vide o čemu je reč, i tamo ih je neko zaustavio. Nije dobro video čoveka koji ih je zaustavio, zna samo da je imao zelenu kapu, ali je čuo da mu se Hisen obratio kao Galanu. Ahmet i Hisen su ostali dok se on sa sinom vratio u selo. Tom prilikom nije video nikakav leš.

Saslušanje svedoka Durima Hasanaja [Durim Hasanaj]

Svedok je u avgustu 1998. godine čuvao stoku sa drugovima u Isufovoj dolini. Oko 12:00 časova iz daljine je video automobil iz kojeg su izašla dva muškarca i jedna žena koju su uterali u šumu. Jedan od muškaraca rekao im je da odu kući, tako da su oni otišli sa tog mesta. Nakon pola sata su čuli jedan ili dva pucnja. Stigavši kući rekao je majci šta se desilo. Nakon dva sata došao je njegov otac i poveo ga s ostalima iz sela do mesta odakle su se čuli pucnji. Sreli su dva muškarca koja su im rekli da odu odatle, što su oni i uradili.

Saslušanje svedoka Morisa Irvina [Morris Irvin]

Svedok je međunarodni policajac, došao je na Kosovo/Kosovë u julu 2006. godine. Dobio je zadatak da nastavi da istražuje ubistvo Sanije Balaj. Otkrio je da Idriz Gaši i Idriz Balaj, kome su sudi pred MKTJ, znaju gde se nalazi telo ubijene devojke. Takođe, saznao je da je Sanija Balaj na dan ubistva saslušavana u osnovnoj školi gde je bio štab OVK, ali da ne postoji nikakav zapisnik o saslušanju jer je škola izgorela. Telo je pronađeno na mestu zvanom Isufova dolina kod sela Vranovac/Vranoc.

Glavni pretres: 24. maj 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Izvođenje materijalnih dokaza

Tužilac je predložio da se kao dokaz prihvate sledeći dokumenti:

- izjava optuženog Gašija od 13.10.2006, data u istrazi prilikom određivanja pritvora
- izjava optuženog Gašija od 18.11.2006, data u istrazi
- pismo optuženog Gašija upućeno međunarodnom tužiocu od 20.11.2006. godine.

Saslušanje svedoka Sila Beriše zvani Sil Januši [Syl Berisha, Janushi]

Svedok poznaje optuženog Gašija od kada je u leto 1998. došao iz Švedske na Kosovo/Kosovë da bi postao pripadnik OVK. Svedokova kuća je u tom periodu bila prihvatilište za vojnike OVK, tako da je Idriz Gaši često dolazio kod njega i tu se hranio i spavao. Bio je u uniformi koju su nosili vojnici KFOR-a. Uvek je dolazio belim kombijem sa svoja dva druga Ibrom i Avnijem. Optuženi je dobio zadatak da snabdeva vojsku i izbegličke kampove hranom, koju je uglavnom donosio na konjima. Nikada ga nije video u crnoj uniformi, ali je nosio lično naoružanje. Tog leta svedok je čuo da su vojnici OVK ubili neku devojku i bio je iznenađen što se to desilo. Ne seća se da su se pominjala imena optuženog i Meta Krasnićija i da su oni povezivani s ubistvom. Optuženi je u njegovoj kući ostao do septembra 1998. godine.

Predlozi odbrane

Odbrana je predložila da se kao dokaz prihvati izveštaj koji je optuženi sačinio povodom ubistva Sanije Balaj i predao ga komandantu Ramušu [Ramush] Haradinaju i da se kao svedok sasluša policajac KPS-a koji je kod škole u selu Barane/Baran pronašao notes pokojne Sanije, kao i svedok Ramuš Haradinaj.

Odluka Sudskog veća

Veće je pozivajući na članove 360. stav 1. i član 396. stav 7. PZKPK odbilo predloge odbrane, smatrajući da preloženim dokazima neće doći do promene činjeničnog stanja.

Saslušanje optuženog Idriza Gašija [Idriz Gashi]

Optuženi se 1985. godine preselio u Švedsku, ali se sredinom jula 1998. vratio na Kosovo/Kosovë i postao pripadnik OVK. Seća se da je 12. avgusta 1998. godine planirao da sa Metom i Avnijem Krasnićijem ode u komandni centar OVK u selu Glođane/Gllogjan. Tog jutra je kod kasarne u selu Barane/Baran Met Krasnići zaustavio jedan auto u kome je bila jedna devojka, za koju je kasnije saznao da se zove Sanija Balaj. Nije je poznavao i Met mu je objasnio da je ona srpski špijun. Odveo ju je do zgrade vojne policije radi saslušanja. Met mu je predložio da on obavi razgovor sa njom jer će njemu biti lakše jer je ne poznaje. Odgovorio mu je da nema iskustva u takvim stvarima, ali joj je, ipak, postavio nekoliko pitanja. Razgovoru su prisustvovali Met, Avni i Ibro Krasnići, Vesel Dizdari i još nekoliko policajaca. Došao je komandant vojne policije Cuf Krasnići i postavio joj je ista pitanja. U tašni joj je pronašao šminku, notes i veliku sumu novca u novčanicama od 50 i 100 nemačkih maraka. Cuf ju je pitao zašto je ime Zoran u njenom notesu i ona je odgovorila *znam ga*. Avni i Met su je za vreme razgovora nazvali špijunom, ali je Cuf rekao da jedno ime u notesu nije dovoljno da se neko optuži da je špijun. Zatim je naredio da je vratimo u njeno selo Strelce/Strelc. Kada su izašli iz kancelarije Avnija joj je rekao da neće više videti Strelce/Strelc, ni Zorana. Optuženi mu je predložio da s njom odu u selo Glođane/Gllogjan i provere da li je saradivala sa srpskom policijom, da li neko poznaje tog Zorana i da pokušaju da preko nje uhvate tog Zorana i zamene ga za Ukšina [Ukshin] Hotija, koji je bio zarobljen. On, Avni i devojka ušli su u *golf* i krenuli su prema Glođanu/Gllogjan dok je Met Krasnići ostao. Na ulazu u selo Požaranje/Pozharan ponovo su sreli Meta Krasnićija, koji je bio u belom kombiju u društvu nekoliko ljudi. Met mu je rekao da je zbog borbi nemoguće ući u Glođane/Gllogjan i pitao gde je devojka. Kada mu je odgovorio da je u autu on se razbesneo. Predao mu je devojku i njen notes i rekao da mora da je odvede do Glođana/Gllogjan. Nakon izvesnog vremena Avni i on su krenuli nazad za Barane/Baran belim kombijem koji je Met ostavio. Kada su stigli do mesta zvanog *Lugu i Isufit* zaustavili su ih neki čobani i rekli da su videli kako je Met sa dvojicom momaka i jednom devojkom ušao u šumu i da su čuli pucnjavu. Avni je napunio *kalašnjikov* i repertirao pištolj, a zatim su ušli u šumu i na udaljenosti od stotinak metara pronašli Saniju Balaj, koja je bila pogođena u čelo. Rekao je Avniju da je sigurno nisu ubili Srbi, a Avni je vidno prebledeo. Krenuli su da potraže Meta da ga pitaju šta se dogodilo. Dok su išli dolinom Bistirce naišli su na njega i rekli mu da su pronašli ubijenu devojku. Met je odgovorio da su je *oni uzeli*. Optuženi mu je rekao da je trebalo da brine o njoj, ali je Met

odgovorio da znaš ko je ona i ti bi to isto uradio. Nakon razgovora sa Metom Krasnićijem Avni i on su se vratili na mesto gde su pronašli Saniju, iskopali raku dubine pola metra i sahranili je da životinje ne bi rastrgle telo.

Komentar:

Novinarka lokalnih dnevnih novina pokušala je da bez dozvole Sudskog veća snimi saslušanje optuženog, ali ju je sprečilo obezbeđenje.

Glavni pretres: 31. maj 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Uviđaj

Uviđaj je obavljen u blizini sela Vranovac/Vranoc, na mestu zvanom *Lugu i Isufit*.

Uviđaju je prisustvovao svedok Avni Krasnići, koji je u izjavi od 16.05.2007. opisao mesto na kome je 12.08.1998. godine poslednji put video Saniju Balaj. Svedok je pokazao mesto na kome je Sanija Balaj izašla iz auta i sa optuženim Idrizom Gašijem zvanim Galani ušla u šumu. On je ostao u autu i nakon minut, dva čuo pucnje. Zatim su tuda prošla dva, tri čobana i na kraju se *Galani vratio istim putem, kuda je i otišao*. Optuženi Gaši je odgovorio da nikada ranije nije bio na tom mestu. Svedok je dodao da su on, Galani i Iber Krasnići došli kasnije da pokriju telo pokojne, koje je bilo trideset do četrdeset metara udaljeno od potoka.

Sva mesta koja je svedok pokazao su fotografisana, obavljena su merenja od mesta gde je nađeno telo do potoka i od mesta gde je optuženog poslednji put video do mesta gde je bilo telo. Svedok se ne seća položaja tela dok je optuženi pisao da joj je glava bila savijena i okrenuta prema potoku i da je bilo krvi. Nije bilo kontradiktornosti u izjavama svedoka i optuženog u pogledu pravca iz kojeg su došli po drugi put na lice mesta da bi sahranili telo.

Prilikom uviđaja pronađena je jedna čaura, koja je predata na balističku analizu.

Branilac optuženog je izjavio da je na uviđaj trebalo pozvati svedoka Durima Hasanaja, koji je 12. avgusta 1998. godine čuvao stoku u tom području.

Glavni pretres: 14. jun 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Predlozi tužioca

Tužilac je predložio da se kao dokazi prihvate:

- Dokaz A: skup izveštaja, dokumenata koje su pribavljeni od OMPF-a, a koji se odnose na istoriju otkrivanja 39 tela koja su u septembru 1998. godine srpske vlasti pronašle u kanalu u blizini sela Glođane/Gllogjan i koja su sahranjena u blizini pravoslavne crkve u Đakovici/Gjakovë. Među pronađenim telima bilo je i telo Sanije Balaj.
- Dokaz B: kopija izveštaja autopsije posmrtnih ostataka Sanije Balaj.

- Dokaz C: balistički izveštaj čaure koja je pronađena 31. maja 2007. godine prilikom uviđaja lica mesta.
- Dokaz D: izmenjena optužnica u postupku koji se vodi pred MKTJ protiv Ramuša Haradinaja, Idriza Balaja i Ljahija Brahimaja.

Tužilac je predložio obilazak lica mesta u blizini sela Glođane/Gllogjan, kome bi prisustvovao forenzičar OMPF-a Krassimir Nikolov, istražitelj koji je autor Dokaza A.

Sudsko veće je prihvatilo predloge tužioca.

Optuženi je izrazio zadovoljstvo što su posmrtni ostaci Sanije Balaj pronađeni.

Saslušanje veštaka Krassimira Nikolova

Veštak je kriminalističar. Od 2002. godine radio je kao policajac u Kancelariji za nestala lica u Prištini/Prishtinë, a od 2005. godine radi pri OMPF-u. Upoznat je s radom na identifikaciji 39 tela koja su pronađena 1998. godine. Identifikacija je rađena na osnovu DNK analize. MKCK je 2001. godine obavestio Kancelariju za nestala lica da se u blizini Piskota/Piskotë na pravoslavnom groblju, iza crkve, nalazi 25 tela i da postoji mogućnost da su povezana s telima koja su pronađena u kanalu Radonjičkog jezera. Kancelarija za nestala lica je od srpskih vlasti pribavila krimanalistički izveštaj do 1998. godine, koji se odnosi na tela pronađena u tom jezeru. U izveštaju je navedeno da je pronađeno 12 tela i da su identifikovana na klasičan način i predata porodicama. Što se tiče tela koja nisu bila identifikovana obavljena je autopsija, a zatim su ponovo sahranjena na pravoslavnom groblju u selu Piskot/Piskotë. U toku 2003. godine Kancelarija za nestala lica i OMPF obavili su ekshumaciju i DNK analizu i identifikaciju. U toku istraživanja više puta je obilazio moguće mesto izvršenja zločina.

U nastavku dokaznog postupka obavljen je obilazak kanala Radonjičkog jezera, uz prisustvo veštaka Nikolova.

Glavni pretres: 22. jun 2007.

Izveštaj: Anka Kurteshi Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Preciziranje optužnice

Optužnica je precizirana na taj način što su reči *posmrtni ostaci Sanije Balaj nisu pronađeni* zamenjene rečima *posmrtni ostaci Sanije Balaj pronađeni su septembra 1998. godine u kanalu Radonjičkog/Radoniq jezera, u blizini Glođana/Gllogjan i identifikovani maja 2007. godine.*

Završna reč tužioca

Međunarodni tužilac Robert Dean istakao je da iz dokaza proizlazi da su pripadnici OVK 12.08.1998. godine zaustavili Saniju Balaj na kontrolnom punktu u selu Barane/Barane, u blizini Štaba vojne policije, i da su je saslušali optuženi Idriz Gaši i profesionalni

policajac Cuf Krasnići. Cuf Krasnići posle saslušanja nije našao razlog za njeno dalje zadržavanje. Ponudio joj je pratnju do sela uz preporuku da ubuduće ne putuje bez dozvole za kretanje. Stav Idriza Gašija prema žrtvi bio je suprotan odluci njegovog kolege. Na osnovu malog notesa, koji je pronađen među ličnim stvarima žrtve i u kojem je bilo srpskih imena, optuženi je zaključio da je devojkica bila srpski špijun. Optuženi je odlučio da Saniju Balaj treba sprovesti do Glođana/Gllogjan radi dalje istrage i naredio kolegi Avniju Krasnićiju da ih vozi do Glođana/Gllogjan. Tragično je da je Sanija Balaj u Glođane/Gllogjan stigla kao leš, gde je bačena u obližnji kanal. Telo je pronađeno narednog meseca, ali je identifikovana tek maja meseca 2007. godine. Dokazi o njenom tragičnom ubistvu su jasni, koegzistentni konzistentni? i nisu kontroverzni. Dokazi jasno govore da je izvršena hladnokrvna egzekucija u šumi zvanoj *Lugu i Isufit*. Svedok Avni Krasnići je izjavio da mu je bilo naređeno da zaustavi auto u blizini šume, južno od sela Vranovac/Vranoc, da ju je optuženi Gaši, naoružan pištoljem i *kalašnjikovim*, odveo u šipražje i tamo ubio. Mladi čobanin Durim Hasanaj video je dva muškarca i devojkicu kako je na silu vode prema šumi, nakon čega je čuo pucnje. Tužilac je takođe istakao da su svedok Avni Krasnići i optuženi Idriz Gaši uglavnom saglasni o odlasku iz Barana/Barane i putovanju za Glođane/Gllogjan, da su sahranili Sanijino telo u području *Lugu i Isufit* i da je Idriz Balaj sa nadimkom *Togeri* uzeo telo i odneo ga na nepoznatu lokaciju. Sada se zna da je destinacija bila u kanalu Radonjičkog jezera/Radoniq. Ubistvo Sanije Balaj, civila koji je bio osumnjičen za saradnju sa Srbima, predstavlja ratni zločin jer je optuženi Idriz Gaši bio vojnik OVK.

Tužilac je predložio da Sudsko veće donese osuđujuću presudu.

Završna reč oštećenog

Oštećeni Šaban Balaj je rekao da iako je bio član OVK nije znao da među njima postoji takva grupa kao ona u selu Barane/Baran, koja je bila spremna da nekog zarobi, ubije, sakrije telo i na kraju ga baci u kanal. Ponovio je da nikada nije optuživao Idriza Gašija, već da su njega optužila *njegova braća po oružju*. Njegova sestra nikada nije bila umešana u saradnju sa Srbima, a da je bila, on bi je prvi ubio.

Završna reč odbrane

Branilac optuženog, advokat Zećir Berdinaj (Zeqir Berdynaj) rekao je da nijednim dokazom nije utvrđeno da je optuženi Gaši učinilac krivičnog dela koje mu se optužnicom stavlja na teret. Analiza dokaza pokazuje da su u predhodnom postupku načinjeni propusti na štetu optuženog. Ubistvo Sanije Balaj nije sporno, ali brat pokojne je kao učiniocce imenovao Idriza Gašija, Avnija Krasnićija i Meta Krasnićija dok optuženog ne poznaje i nije mu poznato da li je učestvovao u inkriminisanom događaju. Avni Krasnići je bio osumnjičen, ali nakon šest meseci istraga protiv njega je obustavljena, što je neobjašnjivo i sumnjivo. Branilac smatra da su ovim povređene odredbe PZKPK, jer je istraga mogla da se nastavi još šest meseci, što u ovom slučaju nije urađeno, niti postoji dokaz da je o prekidu istrage obavešten oštećeni. Izjave svedoka Avnija Krasnićija iz različitih faza postupka različite su. Na glavnom pretresu on je rekao da uopšte nije bio na licu mesta već da je Idriz Gaši izašao iz automobila sa Sanijom

Balaj i da je on nakon pola minuta čuo pucnje. Od mesta gde je auto zaustavljen do mesta gde je zločin počinjen, kako je pokazao uviđaj, nemoguće je preći za to vreme. Jedini svedok koji je rekao istinu je Durim Hasanaj, koji je naveo da je video dve osobe koje su na silu izvele devojkju iz vozila i ušle u šumu.

Branilac je na kraju predložio da Sud oslobodi okrivljenog od optužbi.

Optuženi Gaši pridružio se završnoj reči svog branioca i ponovio da nije kriv.

Objavljivanje presude

Sudsko veće donelo je osuđujuću presudu kojom optuženog osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru.

Okrivljeni se osuđuje da je 12. avgusta 1998. godine ubio Saniju Balaj. Tog dana Sanija je putovala sa svojim rođacima za Peć/Pejë, pa kada su stigli u selo Barane/Baran, zaustavili su ih pripadnici OVK u blizini Štaba OVK. Saniju Balaj je saslušao operativni komandant Cuf Krasnići, koji nije našao razloga za njeno dalje zadržavanje. Sa druge strane, optuženi Idriz Gaši je na osnovu notesa, koji je pronađen u njenim ličnim stvarima i koji je sadržao srpska imena, zaključio da devojkja saraduje sa srpskim snagama i naredio vojnom policajcu Avniju Krasnićiju da je odvede do Glavnog štaba u selu Glođane/Gllogjan radi dalje provere. Optuženi Gaši, Avni Krasnići i Sanija Balaj krenuli su autom ka Glavnom štabu, pa kada su stigli do jedne šume u blizini sela Vranovac/Vranoc, Idriz Gaši je rekao Avniju da zaustavi auto i naredio žrtvi da izađe iz auta i krene ka šumi, gde ju je ubio iz vatrenog oružja. Nakon toga je naredio Avniju da vozi nazad i zapretio mu je da ne govorio o onome što se dogodilo. Istoga dana mu je naredio da se vrate na mestu gde je devojkja ubijena da bi pokrili telo žrtve. U to vreme Ahmet Ukaj, Hisen Ukaj, Sokol Tolaj, Zibmer Hasanaj i njegov sin Durim otišli su do tog mesta zvanog *Lugu i Isufit* da vide šta se dogodilo. Idriz Gaši je naredio vojnom policajcu Ahmetu Ukaju da pomogne Avnijju Krasnićiju oko sahranjivanja devojkje. Nakon tri dana optuženi je naredio Avniju Krasnićiju da zajedno s vojnikom OVK Idrizom Balajem zvanom Toger premesti telo u Glođane/Gllogjan, tako da je telo bačeno u obližnji kanal gde se već nalazilo 39 tela, koja su pronađena narednog meseca a identifikovana tek maja 2007. godine. Kako je Sanija Balaj u to vreme bila civil a optuženi pripadnik OVK osuđuje se zbog toga što je učinio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZJ.